

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 128.062 van 11 februari 2004
in de zaak A. 109.241/VII-24.343**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat D. CHABOT,
 kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
 Rotterdamstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Hongaarse nationaliteit, op 19 juli 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 oktober 2000 om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 juli 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 14 september 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. CALLEBAUT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. SCHOUTEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij heeft op 27 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen, verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

1.2. De derde Kamer van de Commissie voor Regularisatie heeft op 12 september 2000 een negatief advies verleend betreffende deze aanvraag.

1.3. Op 5 oktober 2000 heeft de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie verworpen door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor regularisatie.

1.4. Tegen deze beslissing heeft de verzoekende partij bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring ingediend. Bij arrest nr. 108.957 van 8 juli 2002 werd het beroep verworpen.

1.5. Op 4 juli 2001 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend. Dit besluit is als volgt gemotiveerd:

"verblijft langer in het Rijk dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, al. 1, 2/ van de wet 15/12/1980).".

Als feitelijke motivering wordt opgegeven:

"de regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22/12/1999 werd definitief verworpen door een beslissing van de minister op 05.10.2000.".

Dit is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat de verzoekende partij een aantal middelen inroept tegen de beslissing van de minister houdende afwijzing van de regularisatieaanvraag; dat dit niet de bestreden beslissing is; dat die beslissing immers reeds het voorwerp uitmaakt van een afzonderlijk beroep, dat bij arrest nr. 108.957 van 8 juli 2002 werd verworpen; dat enkel een onderzoek kan worden gewijd aan de middelen, gericht tegen het bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

2.1. Overwegende dat in een eerste middel de schending wordt ingeroepen van artikel 24 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), doordat de bestreden beslissing niet vermeldt binnen welke periode de verzoekende partij het land moet verlaten;

Overwegende dat artikel 24 van de Vreemdelingenwet betrekking heeft op "terugwijzings- of uitzettingsbeslissingen", en niet op een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat het middel niet tot nietigverklaring kan leiden;

2.2. Overwegende dat in het tweede middel wordt gesteld dat de bestreden beslissing niet vermeldt waar ze is genomen, omdat het desbetreffende vak niet is ingevuld en dat evenmin het referentienummer van het dossier werd vermeld;

Overwegende dat deze grief betrekking heeft op de wijze van betekening van de bestreden beslissing en niet tot nietigverklaring kan leiden;

2.3. Overwegende dat in een derde middel de schending wordt ingeroepen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen doordat als bijlage bij de beslissing alleen het advies van de commissie voor regularisatie was gevoegd, en niet de ministeriële beslissing van 5 oktober 2000 waarover sprake in het bevel;

Overwegende dat geen wetsbepaling voorschrijft dat als bijlage bij het bevel de beslissing moet worden betekend die aanleiding heeft gegeven tot het nemen van

dergelijke maatregel; dat de verzoekende partij niet kan ontkennen dat zij op de hoogte was van het bestaan en de inhoud van de beslissing houdende weigering van regularisatie, die zij met een eerder beroep bij de Raad van State heeft bestreden; dat het middel niet gegrond is;

2.4. Overwegende dat in een vierde middel de schending wordt ingeroepen van artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en van artikel 63 van de Vreemdelingenwet; dat de verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing vermeldt dat haar regularisatieaanvraag definitief werd verworpen op 5 oktober 2000, terwijl daartegen nochtans een beroep bij de Raad van State was ingeleid.

Overwegende dat de term "definitief" in het motief van het bestreden bevel, enkel betekent dat de administratieve procedure in het kader van de wet van 22 december 1999 is afgesloten tenzij en totdat de Raad van State er naar aanleiding van het door de verzoekende partij ingediende beroep tot nietigverklaring anders zou over beslissen; dat de loutere omstandigheid dat een annulatieberoep is ingediend tegen de beslissing tot weigering van regularisatie niet betekent dat deze beslissing niet de rechtsgrond kan vormen voor het bevel aangezien een beroep bij de Raad van State geen schorsende werking heeft en de beslissing dus uitvoerbaar is en blijft; dat bovendien in deze zaak reeds een arrest werd gevelde (nr. 108.957 van 8 juli 2002) waarbij het beroep tegen de beslissing tot weigering van regularisatie werd verworpen;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf februari tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.